

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XVIII

příloha

únor 2017

KŘÍŽOVKA (minulé řešení: Macenauer, Teichman, Rufer)

Tajenka – příjmení našeho minulého spoluobčana

autor: Luděk Rudiš

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A											
B											
C											
D											

Vodorovně:

A – zn. toaletního mýdla, spoj
B – **tajenka**, Běloveská kyselka
C – SPZ Prahy, závod v Třeboni (dříve), iniciály Wilhelma Nováka
D – dřívější potřeba praden, potulní lidé

Svisle:

1 – mužské jméno	6 – zkratka státního statku, chemická značka astatu
2 – česká řeka	7 – SPZ Pelhřimova, zkratka výtvarného umění
3 – spojka, zkr. tuberkulózy	8 – předložka, usazenina
4 – iniciály Destinové (opačně)
mezinárodní ozn. čs. letadel	9 – jinačí
5 – podiv, ukazovací zájmeno	10 – SPZ Kladna, označení toalety
	11 – kancelářská zkratka, zápor (básnický)

HOŘIČSKÉ RETRO – LETECKÁ HAVÁRIE (příspěvek Ing. J.Jiráňka ze Dvora Kr.n.L.)

Je začátek léta i prázdnin, konkrétně 30.6. 1955. Jako desetiletý kluk začínám obvyklé prázdniny u svých prarodičů v osadě Dlouhá Voda, kousek od Hořiček. Oblíbenou klukovskou zábavou je „střelba“ dřevěnou puškou z pozice na staré ohnuté jabloni. A aby byl už i cíl, tak nejlépe když letí letadlo. A zrovna letělo, tryskové a zatraceně nízko. Velkolepý a překvapující pohled. Hned jsem použil svou virtuální zbraň. Letadlo zmizelo a teprve později jsem se dozvěděl, že skončilo v lese někde u Hořiček. Pro kluka jistě zajímavá zpráva po takovém „zásahu“.

A tak po mnoha letech jsem našel více o této události a uvádím k tomu několik historických faktů z knihy „Stříbrný tryskáč MIG-15“, od Libora Režňáka z roku 2012. Uvádím i fotografii z této knihy. Letadlo MIG-15 startovalo z pardubického letiště společně s dalším plnit bojové úkoly v prostoru Vysokého Mýta. Pilotoval ho mladý poručík Alois Jurník a v jedné ze zatáček ztratil svého kolegu a už se mu nepodařilo druhé letadlo najít. Nevyužil řadu navigačních informací, které byly už v té době k dispozici a začal panikařit a dělal chybu za chybou. Létal asi sem a tam a nakonec mu došlo palivo. A tak se v ne zrovna dobrém počasí rozhodl přistát. Podlétl elektrické vedení (bylo to asi vysokonapěťové vedení, co tehdy šlo přes Dlouhou Vodu) a v šedavém mrholení dosednul do pole s jetelinou. Letoun se však odrazil, přeskočil cestu, smýkal se brambořištěm, až vrazil do smrkového

lesa a zastavil se. Stroj s výrobním číslem 141311 s náletem pouhých 18 letových hodin byl zničen, pilot přežil nezraněn. Jak je uvedeno, mladý letec situaci nezvládl, nesprávně řešil ztrátu orientace a přežil jen zázrakem. Samozřejmě, jak jinak na vojně, přišly kázeňské tresty. „Šťastný“, pilot dostal 10 dní vazby a pokutu 3000,- Kč. Různé tresty obdrželi i pilot druhého letadla, který ho ztratil a i velitel celé letky.

Jak jsem se dozvěděl od jedné pamětnice, přistání bylo na polích blízko Husího krku a les byl Čapkův. Určitě ještě existují další pamětníci a možná, že mají nejen vzpomínky, ale i fotografie. I když v takovémto případě pro civilistu je pořídít nebylo jednoduché.

Ing. Josef Jiránek

OKÉNKO ZŠ A MŠ HOŘIČKY: (převzato bez redakčních úprav) více o škole na www.skolahoricky.cz

Z naší školky

V prvním pololetí nás v mateřské škole čekalo mnoho změn: výměna koberců ve třídě i v ložnici, zakoupení skříně na ukládání lůžkovin a v neposlední řadě celkové zútulnění prostor.

Děti se zúčastnily různých akcí – divadla, hudební programy, výstavy, exkurze a výlety.

Před Vánoci jsme s dětmi připravili besídku pro rodiče s posezením. Vše proběhlo v přátelské atmosféře s hojnou účastí rodičů i dětí.

Od října chodí předškolní děti 1x měsíčně na „předškoličku“ do 1. třídy ZŠ. Osvojují si tam základní pravidla, seznamují se s režimem ve škole, s novými kamarády. Aktivně se zapojují do výuky.

Některá děvčata navštěvují každou středu taneční kroužek, který vede p. učitelka A. Drahoňovská. Každý čtvrtek mají předškoláci „angličtinu hrou“.

V druhém pololetí školního roku plánujeme s dětmi výlet do Krkonoš na Černou horu. Chtěli bychom, aby se děti více pohybovaly na čerstvém vzduchu a poznávaly krásy okolní krajiny.

Doufáme, že se nám podaří naplnit naše záměry a cíle a děti se budou ve školce cítit bezpečně a spokojeně.

učitelky MŠ

Lyžák žáků 5. třídy ZŠ a MŠ Hoříčky

Celé vánoční prázdniny jsme se těšili, až nastane den D a my páťáci pojedeme na náš první lyžařský výcvik.

16. ledna ten den D konečně nastal a my jsme vyjeli. Když jsme dorazili do Mladých Buků, nastala MISE 1 – *nandat lyžařské boty*. Dopadlo to docela dobře, ale pan ředitel a paní učitelka museli některým z nás boty nazout, protože jsme je měli na nohou poprvé v životě. A nastala MISE 2 – *dojít s lyžemi do domečku "Balda park"* - byla to DRŮNA!

MISE 3 – *nandat lyže, sjet kopec a hlavně PŘEŽÍT!*

Ti z nás, kteří jsme na lyžích stáli poprvé, jsme je zkoušeli ovládat na dětském kopci s pojízdným pásem. Kája a Nelly, kteří už lyžovat uměli, jezdili hned na velkém svahu. Třetí den jsme uměli sjet modrou sjezdovku a Rozárku (to je také sjezdovka) už všichni.

Nejlepší byla poma. Když nám dala obsluha lanovky pomu pod zadek, tak s námi vždycky vyskočila, a my jsme tomu říkali "Letecký den" - to byla legrace.

Ve středu byl kritický den. Po vyčerpávajícím tréninku jsme do školy přijeli úplně vyřízení. Ještě, že na nás paní kuchařky čekaly s výborným obědem.

Ve čtvrtek jsme si zahráli na "Horskou Službu". Kristýna vytahovala malého kluka ze závěje a Kája kamaráda, když omylem sjel z vleku do hlubokého sněhu. Když jsme jeli domů, kluci v autobuse provolávali: "HURÁ, ZÍTRA JSOU ZÁVODY!"

Závodili jsme s vervou a nasazením ve slalomu. Zaslouženě jsme získali pravé medaile. Nebylo důležité, kdo byl první a kdo poslední. Důležité bylo, že jsme za ten týden zažili spoustu legrace a hlavně – teď z nás jsou *skvělí* lyžaři, pro které bude každá sjezdovka malá. A komu musíme nejvíce poděkovat? Naším skvělým instruktorům – panu řediteli Dvořáčkovi a paní učitelce Maršíkové.

A koho by zajímalo, jak nám to na sjezdovce šlo, může se podívat na webové stránky naší školy (www.skolahoricky.cz). Lyžaři a lyžařky: Karel, Nelly, Eliška, Kristýna, Adam, Majda a Petr.

žáci 5. třídy a paní učitelka Ludmila Jirásková